

Skrift i guts:

Edouard Kressmann er et skrifttegn som siden 1977 stadig har avtegnet seg tydeligere i industrivekstsamfunnets grushauger. Han var det året en av entusiastene som grunnla ECOROPA - Europeisk gruppe for økologisk aksjon. Vi vet etterhvert hvorfor en slik institusjon møter hindringer som ut fra normal politisk fornuft ville bli sett på som uoverstigelige. Attpåtil har ECOROPA tatt på seg som merkesak å forene den økopolitiske bevegelsen med fredsbevegelsen - å overbevise Europas masser om at disse er to sider av samme sak. Gruppen - som består av aktivister fra Frankrike, V.Tyskland, Nederland, Belgia, England, Sveits, Italia, Østrik, Irland, Polen, Sverige, Danmark og Norge - hadde forlenget smuldret hen på den store bøygens alter om det ikke hadde vært for den utrettlige sjel i 107, Rue de la Course, 33000 Bordeaux, som nå i åtte år hver måned - og noen ganger oftere - har sendt oss andre, periodevis svært frustrerte, Ecoropa-aktivister sitt "Ecologica Europa - 'For et økologisk demokrati'" - vårt felles, samlende nyhetsbrev. Så godt som alltid er bladet forsynt med en personlig beskjed eller oppfordring eller oppmuntring, rettet til hver enkelt av oss som mennesker og venner, i Edouards raske men tydelige håndskrift: Han skal være lett forståelig på tvers av Europas mange grenser! Han har i disse årene blitt vår alles hyper-aktivistiske bestefar, lederen for en økologisk-europeisk storfamilie.

Edouard har forlenget passert de 70, men han sitter ikke stille for det. Uavbrutt er han på reisefot, som den drivende kraft bak en ustoppelig rekke møter rundt om i Europa. "Det er vi europeere som har skapt industrivekst-

systemet - nå er det vårt ansvar å få det avløst av et samfunn som bygger opp i stedet for å bryte ned!" er Edouards motto.

Edouard Kressmann er et eksempel på at økopolitisk initiativ skyter knopp og blomst og stamme av røtter hvorfra mange ikke ville vente det. -Det finnes kanskje dem blant leserne som på "Polet" i Norge eller Systembolaget i Sverige har kjøpt Kressmann vin. Ja, altså, han er det! Bestyrelsen av den bedriften har Edouard forlengst overlatt til andre, for å ofre seg helt til økopolitikken, men det var faktisk dyrkingen av vin som inspirerte ham til øko-aktivisme. Han har til og med skrevet et hefte om det, "Vindyrker-økologi" hvor han forklarer: - En del av europas vindyrkere var blant de aller første som reagerte på industrivekstsamfunnets hensynsløse forurensing av naturen. Den minste skadelige påvirkning forringer straks kvaliteten! Men i tillegg ser vi en systematisk kommersiell nedbrytning av europas vinkultur, - en ekte del av europas artistiske håndverkstradisjon, - en tradisjon som bl.a. medførte at foreldrene ved en datters fødsel valgte ut en jordflekk hvor den vinranken skulle vokse som engang skulle bidra til høytid og glede i datterens bryllup. - Masseproduksjon og kapitalavkastning har erstattet meningsfullt menneskelig arbeid. I dag er Edouard mest opptatt av trusselen om atomkrig, men som han sier i siste brev: "Jeg er mer og mer overbevist om at det virkelige problemet ligger annetsteds / enn i resonnementer om styrkebalanse og 'øst/vest-ideologi' /, - det er dypt forankret i det sjelens mønster som kjennetegner oss medlemmer av de såkalte "utviklede land"." Men for Edouard har det alltid vært klart at økopolitikk uten økofilosofi kommer til kort. For å snu om må vi på dypet, for det var på det nivået våre forfedre tok feil bane: Ikke bare fikk vi konstruksjonsfeil på samfunnet, men **kulturen** ble en villvekst med kreft i røttene.

Kressmann er en av underskriverne for "Den grønne arbeid-erinternasjonalen", som startet i Orkanger høsten 1979. ECOROPA hadde da i ett år drevet på med "Norges-aksjonen" - en global støttekampanje for Alta- og Orkla-aksjonene som til slutt samlet miljøorganisasjoner med ti millioner medlemmer. "De Grønne" i en rekke land har hentet inspirasjon fra, - og er delvis blitt koordinert gjennom ECOROPA. Gruppen er bygd etter omtrent samme mønster som Ringen i Norge og Sverige (Og Ringen er norsk representant for ECOROPA):

Den består bare av "permanente aktivister" som utfører sitt hovedarbeid innen andre organisasjoner enn ECOROPA, men som i ECOROPA har sitt felles møte-forum og en kilde til gjensidig inspirasjon. Målet for Europa er etdesentralisert "region-system" på tvers av nasjonalstatene, med lokal sjølbergingsstradisjon som "forgreiningssnøkkel" på det europeiske treet. Uavhengighet av Amerika står sentralt, men EF er ikke mønstret, derimot en løs og frivillig sammenslutning av "mennesker i egne landskap". ECOROPA klapper i hendene over det norske folkeflertallets nei til EF. I tråd med dette er målet en flerhet av direkte samband mellom europeiske regioner eller bygder og tilsvarende "nærheim-land" i den tredje og fjerde (urbefolkningenes) verden.

ECOROPA har nettopp kjørt en bredt anlagt kampanje for å påvirke valget til EF-parlament. Samlingsmerke har vært et "økopolitisk manifest nr. 2" (Det første ble sendt ut i samband med det første Europavalget i 1979): "Et nytt Europa for en ny tidsalder". Vi vil oversette dette til neste nummer av Ringen.

Til slutt: Det er ønskelig at flere av Ringens medarbeidere i Norden deltar på ECOROPAs halvårsmøter (hittil har undertegnede, Jørgen Johansen og Bolof Stridbeck deltatt). Vi imøteser forhåpningsfullt henvendelser om dette!

Sigmund Kvaløy